

عنوان مقاله:

شناخت عناصر هویت بخش در شهرهای اسلامی (نمونه موردی: مسجد شیخ لطف الله اصفهان)

محل انتشار:

همایش ملی معماری، عمران و توسعه نوین شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسنده:

راحیل طراوتی - دانشجوی کارشناسی ارشد دانشکده هنر و معماری - دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی

خلاصه مقاله:

معماری اسلامی برگرفته از زبان قرآن است و عمق و غنای تمدن اسلام را با بهره‌گیری از روح معنویت نشان می‌دهد. این امر به گونه‌ای است که اعتقاد به توحید و ایمان به تعالیم اسلام به عنوان اندیشه زیبایی‌شناسی‌دین اسلام در معماری اسلامی تجلی می‌یابد. هنر معماری اسلامی به واسطه وجود معماران زبردست که فعالیت‌های ابداعی انجام می‌دادند با رعایت یکسری اصول خاص بسط و گسترش یافت که این هنر بر درایت و نوع نگاه دینی شخص صحنه می‌گذاشت. این مسئله منجر به تنوع در معماری اسلامی گشته و با توجه به اینکه این معماری از زبان قرآن نشأت می‌گرفت، عمق و غنای تمدن اسلام را با بهره‌گیری از روح معنویت‌شان می‌داد. سیمای شهرهای دنیای اسلام خود آئینه‌ای است بر مظاهر تمدن اسلامی. اسلام در عین جهان شمولی در شهر زاده شده و در شهر گسترش یافت. در سیر تاریخی اسلام گرای، شهرهای بزرگی شکل گرفتند که در کنار آنها شمار شهرهای کوچک و متوسط نیز افزایش یافت که در عین همسانی با سایر شهرها، ویژگی‌های منحصر به فردی را به نمایش گذاردند. شهر اصفهان با سرگذشت پر نشیب آن به خصوص در زمان شاه اسماعیل اول، از این اصل مستثنی نمی‌باشد. مسجد شیخ لطف الله به عنوان یکی از عناصر هویت بخش در شهر می‌باشد. این تحقیق بر آن است تا با روش تحلیلی به بررسی و شناخت عناصر هویت بخش در شهرهای اسلامی با تاکید بر میدان نقش جهان اصفهان بپردازد. با انجام روند پژوهش یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که شهرسازی اسلامی مشتمل بر مبانی نظری و تئوری‌های مربوط به اصول و ارزش‌هایی است که باید در طراحی، برنامه‌ریزی و ایجاد محیط زندگی مسلمانان رعایت شوند. شهر اصفهان در سرزمین ایران هویت یک شهر اسلامی را از نظر عناصر کالبدی داراست و کارکردهای لازم را ارائه می‌دهد.

کلمات کلیدی:

شهر اسلامی، معماری، هویت کالبدی، میدان، اصفهان، مسجد شیخ لطف الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/315284>

